

Súd: Krajský súd Banská Bystrica
Spisová značka: 13Co/47/2021
Identifikačné číslo súdneho spisu: 6616201269
Dátum vydania rozhodnutia: 07. 07. 2022
Meno a priezvisko sudcu, VSÚ: JUDr. Danica Kočičková
ECLI: ECLI:SK:KSBB:2022:6616201269.2

ROZSUDOK V MENE SLOVENSKEJ REPUBLIKY

Krajský súd v Banskej Bystrici ako súd odvolací, v senáte zloženom z predsedníčky senátu JUDr. Danice Kočičkovej a členov senátu Mgr. Martina Štubniaka a JUDr. Janky Boroškovej, v spore žalobcu: H. Q. Y. I., nar. XX.XX.XXXX, trvale bytom X. XXX, XXX XX X., okres Z., proti žalovanej: Slovenská republika, za ktorú koná Sociálna poisťovňa, ulica 29.augusta 8 a 10, Bratislava, o zaplatenie 30 478,19 Eur, o odvolaní žalobkyne proti rozsudku Okresného súdu Lučenec č. k. 9C/24/2016-311 zo dňa 30. júna 2021, takto

rozhodol:

I. Rozsudok okresného súdu vo výroku III., ktorým okresný súd vo zvyšku žalobu zamietol a v súvisiacom výroku IV. o trovách konania, ktorým okresný súd rozhodol tak, že žalovanej nepriznáva nárok na náhradu trov konania voči žalobkyňi, p o t v r d z u j e .

II. Vo zvyšnej časti zostáva rozsudok okresného súdu nedotknutý.

III. Žalovanej náhradu trov odvolacieho konania nepriznáva.

odôvodnenie:

1. Odvolaním napadnutým rozsudkom okresný súd konanie o zaplatenie sumy 23.746,63 Eur titulom náhrady škody zastavil (výrok I.). Konanie o náhradu škody vo výške 1.072,85 Eur vylúčil na samostatné konanie (výrok II.). Vo zvyšku žalobu zamietol (výrok III.). O trovách konania okresný súd rozhodol podľa ust. § 255 ods. 1 zákona č. 160/2015 Z. z., Civilného sporového poriadku (ďalej v texte len „CSP“) tak, že žalovanej nepriznáva nárok na náhradu trov konania voči žalobkyňi (výrok IV.).

1.1 V odôvodnení predmetného rozsudku okresný súd uviedol, že žalobkyňa sa žalobou podanou voči žalovanej domáhala náhrady škody vo výške 30 478,19 Eur. Žalobu odôvodnila tým, že dňa 08.03.2001 začala podnikať v oblasti sprostredkovania obchodu a služieb, organizovania školení, prednášok a seminárov s miestnom podnikaní v Lučenci. Na základe chybného vedeného účtovníctva bola povinne sociálne poistená od 01.07.2003. Dňa 29.12.2004 na Daňovom úrade v Lučenci podala opravné daňové priznanie za roky 2001, 2002 a 2003. Výpisy z daňových priznaní zaslala Sociálnej poisťovni, pobočka Lučenec (ďalej aj len „Sociálna poisťovňa“). Dňa 13.09.2005 jej bola doručená výzva na zaplatenie dlžného poistného za obdobie júl 2003 až august 2005. Dňa 17.10.2005 vydala Sociálna poisťovňa, pobočka Lučenec rozhodnutie č. 700-2210084805 o povinnosti žalobkyne zaplatiť poistné za obdobie január 2004 až september 2004. Dňa 18.10.2005 vydala Sociálna poisťovňa, pobočka Lučenec rozhodnutie č. 700-2240045005 o povinnosti žalobkyne zaplatiť poistné za obdobie júl 2003 až december 2003. Dňa 20.10.2005 proti uvedeným rozhodnutiam podala žalobkyňa „námietku“ a žiadala, aby bola opätovne posúdená jej povinnosť platiť odvody z dôvodu chybného vyplneného daňového priznania za rok 2002; opravné daňové priznanie podala žalobkyňa v decembri 2004. Z opravného

daňového priznania podľa žalobkyne vyplynulo, že nemala povinnosť platiť odvody od 01.07.2003 ale až od 1.07.2004. Dňa 16.12.2005 bola žalobkyňi doručená odpoveď Sociálnej poisťovne, pobočka Lučenec na jej žiadosť, z ktorej vyplynulo, že jej zmenu povinnosti platiť odvody nemôžu spätne uznať. Dňa 19.12.2005 sa rozhodnutia Sociálnej poisťovne, pobočka Lučenec č. 700-2210084805 a č. 700-2240045005 stali právoplatnými a dňa 03.01.2006 vykonateľnými. Dňa 20.03.2006 podala Sociálna poisťovňa návrh na vykonanie exekúcie týchto rozhodnutí prostredníctvom Exekútorského úradu JUDr. Juraja Frantu. Dňa 13.04.2006 bolo žalobkyňi doručené upovedomenie o začatí exekúcie na vymoženie pohľadávky v celkovej sume 65 427,20 Sk. Dňa 20.04.2006 požiadala žalobkyňa Exekútorský úrad JUDr. Juraja Frantu o splátkový kalendár, s ktorým súdny exekútor JUDr. Juraj Franta dňa 25.05.2006 vyslovil súhlas. Predmetom splátkového kalendára bolo jedenásť mesačných splátok vo výške 5 500 Sk a jedna mesačná splátka vo výške 4 927,20 Sk. Ku dňu 18.12.2008 žalobkyňa celú dlžnú sumu v splátkach zaplatila v súlade s dohodnutým splátkovým kalendárom. Následne došlo k zmene v osobe súdneho exekútora, kedy agendu Exekútorského úradu JUDr. Juraja Frantu prevzal Exekútorský úrad JUDr. Miroslava Šupu. Z oznámenia o stave exekúcie JUDr. Miroslava Šupu zo dňa 29.01.2010 žalobkyňa zistila, že predchádzajúci súdny exekútor JUDr. Juraj Franta od nej vymohol sumu 65 427,20 Sk (2 171,78 Eur). Z vymoženej sumy poukázal súdny exekútor JUDr. Juraj Franta Sociálnej poisťovni, pobočka Lučenec dňa 05.01.2007 sumu 5 500 Sk (182,57 Eur), dňa 29.03.2007 sumu 5 000 Sk (165,97 Eur) a dňa 14.04.2008 sumu 10 000 Sk (331,94 Eur). Zvyšnú časť vymoženej sumy súdny exekútor JUDr. Juraj Franta nepoukázal Sociálnej poisťovni a následný súdny exekútor JUDr. Miroslav Šupa žalobkyňi potvrdil, že v rámci odovzdania exekučnej agendy mu JUDr. Juraj Franta na predmetný exekučný spis neodovzdal žiadne vymožené finančné prostriedky. Túto skutočnosť sa žalobkyňa dozvedela v januári 2010. Vzhľadom na to, že súdny exekútor JUDr. Juraj Franta neodviedol Sociálnej poisťovni, pobočka Lučenec celú vymoženú sumu, Sociálna poisťovňa stále považovala dlh žalobkyne za neuhradený, pričom z tejto skutočnosti vyplynuli všetky následné kroky a rozhodnutia Sociálnej poisťovne, pobočka Lučenec vo vzťahu ku žalobkyňi. Podľa tvrdenia žalobkyne uvedeného v žalobe, v dňoch 01.07.2007 až 30.06.2008 mala byť žalobkyňa na základe nízkych príjmov oslobodená od povinnosti platiť odvody, napriek tomu jej bola dňa 26.09.2008 doručená výzva Sociálnej poisťovne, pobočka Lučenec na zaplatenie dlžného poistného za obdobie od januára 2008 do augusta 2008, t. j. za obdobie kedy nebola žalobkyňa povinne poistená v Sociálnej poisťovni. Od 01.07.2008 bola žalobkyňa opäť povinne poistená. Dňa 28.10.2009 sa stalo vykonateľným rozhodnutie Sociálnej poisťovne, pobočka Lučenec č. 700-2210602909-GC04/09, z ktorého vyplývala žalobkyňi povinnosť zaplatiť sumu 116,70 Eur. V dňoch 29.10.2009 až 03.01.2010 bola žalobkyňa práceneschopná z dôvodu zlomeniny zápästia. Dňa 20.11.2009 bola žalobkyňi doručená odpoveď Sociálnej poisťovne na jej žiadosť o poskytnutie nemocenských dávok v práceneschopnosti. Sociálna poisťovňa rozhodla, že žalobkyňa nemá nárok na dávky v práceneschopnosti z dôvodu, že nemá zaplatené poistné za obdobie, za ktoré vymáhal dlžné poistné súdny exekútor JUDr. Juraj Franta. V dôsledku práceneschopnosti vznikol žalobkyňi nárok na plnenie aj z komerčného poistenia spoločnosťou Deutscher Ring AG, od ktorej denné dávky počas práceneschopnosti mali činiť 33,21 Eur po celú dobu trvania práceneschopnosti, teda po dobu 64 dní. Dňa 15.12.2009 spoločnosť Deutscher Ring AG vyplatila žalobkyňi zálohu na poistnom plnení za prvých 43 dní práceneschopnosti, teda od 29.10.2009 do 10.12.2009. Dňa 29.01.2010 spoločnosť Deutscher Ring AG žalobkyňi písomne oznámila, že vzhľadom na to, že sa od Sociálnej poisťovne dozvedeli, že nemá nárok na dávky počas práceneschopnosti, musí vrátiť aj zaplatený preddavok, ktorý jej vyplatila spoločnosť Deutscher Ring AG. Dňa 04.01.2010 žalobkyňa zaslala Sociálnej poisťovni, pobočka Lučenec oznámenie o začatí materskej dovolenky. Následne si telefonicky v Sociálnej poisťovni preverovala, či má všetko v poriadku s úhradami poistného, keďže jej „nebola priznaná ani práceneschopnosť“. Telefonicky jej bolo oznámené, že nemá zaplatené poistné, ktoré bolo predmetom exekúcie vedenej súdnym exekútorom JUDr. Jurajom Frantom. Na základe telefonickej komunikácie sa dozvedela, že poistné, ktoré zaplatila Exekútorskému úradu JUDr. Juraja Franta bolo týmto súdnym exekútorom spreneverené. Dňa 07.01.2010 zaplatila Sociálnej poisťovni poistné za obdobie práceneschopnosti. Na základe komunikácie so Sociálnou poisťovňou a Exekútorským úradom JUDr. Miroslava Šupu sa žalobkyňa dozvedela protichodné možnosti riešenia situácie vzniknutej spreneverením vymáhaného dlžného poistného, ktoré zaplatila Exekútorskému úradu JUDr. Juraja Frantu. Dňa 22.01.2010 podala žalobkyňa Sociálnej poisťovni reklamáciu platieb poistného. Na túto reklamáciu žalobkyne odpovedala žalovaná listom zo dňa 24.02.2010, ktorým žiadosť žalobkyne odmietla a uviedla, že naďalej eviduje vo vzťahu ku žalobkyňi nedoplatok na poistnom za obdobie júl 2003 až september 2005. Dňa 25.02.2010 bolo žalobkyňi doručené rozhodnutie Sociálnej poisťovne, pobočka Lučenec č. 200-01544-CA01/2010 o tom, že nemá nárok na materské, ktorý jej mal vzniknúť dňa 04.01.2010 a mal trvať 37 týždňov, keďže toho času bola slobodná matka. Uvedené

rozhodnutie Sociálnej poisťovne bolo odôvodnené tým, že žalobkyňa nemá zaplatené dlžné poistné za mesiace október 2004 až september 2005, t. j. za obdobie, ktoré bolo predmetom exekúcie vedenej JUDr. Jurajom Frantom. Dňa 01.03.2010 sa žalobkyňa proti uvedenému zamietavému rozhodnutiu Sociálnej poisťovne, pobočka Lučenec odvolala. Bola vyzvaná, aby odstránila nedostatky odvolania, ktoré odstránila a pri tejto príležitosti k odvolaniu pripojila aj opätovnú žiadosť o prehodnotenie povinnosti platiť odvody za obdobie júl 2003 až júl 2004, keďže jej príjmy boli nižšie ako 12-násobok minimálnej mzdy a zároveň boli z podnikania, ktoré nepodliehalo povinnosti platiť odvody. Dňa 28.07.2010 bolo žalobkyni doručené stanovisko Ústredia Sociálnej poisťovne, podľa ktorého jej Sociálna poisťovňa nemôže vrátiť poistné, ktoré platila za obdobie júl 2003 až júl 2004. Na situáciu, ktorá vyplynula zo spreneverenia poistného JUDr. Jurajom Frantom jej bolo oznámené, že sa má obrátiť na komoru súdnych exekútorov. Súčasne sa dozvedela, že od 31.01.2010 JUDr. Juraj Franta nie je členom komory súdnych exekútorov. Dňa 24.09.2010 bola žalobkyni doručená výzva Sociálnej poisťovne, pobočka Lučenec, na zaplatenie odvodov počas materskej dovolenky za obdobie január 2010 až jún 2010. Dňa 25.10.2010 bolo žalobkyni doručené rozhodnutie Sociálnej poisťovne, pobočka Lučenec o povinnosti zaplatiť poistné za mesiac január 2010. V uvedenom rozhodnutí bolo zároveň uvedené, že žalobkyňa je oslobodená od povinnosti platiť poistné za obdobie práceneschopnosti, t. j. od 29.10.2009 do 03.01.2010 z dôvodu, že počas práceneschopnosti nie je povinná platiť odvody. Keďže nárok na materskú dávku jej bol zamietnutý, od 04.01.2010 je povinná odvody platiť. Dňa 24.01.2011 bolo žalobkyni doručené ďalšie rozhodnutie č. 700-1610043211-GC04/11 Sociálnej poisťovne, pobočka Lučenec o povinnosti zaplatiť odvody za obdobie júl 2010 až november 2010, v celkovej sume 462 Eur. Dňa 04.02.2011 bolo žalobkyni doručené oznámenie Sociálnej poisťovne o „prevedení“ vymáhania pohľadávky Sociálnej poisťovne na základe vykonateľného rozhodnutia č. 2210711909 na sumu vo výške 100,52 Eur do mandátnej správy spoločnosti GENERAL FACTORING, a. s.. Dňa 07.03.2011 bolo žalobkyni doručené upovedomenie o začatí exekúcie Exekútorským úradom súdnej exekútorky JUDr. Veroniky Kučavikovej, so sídlom v Žiline na vymoženie pohľadávky 484,50 Eur, poistného za obdobie materskej dovolenky žalobkyne od januára 2010 do júna 2010. Exekútorský úrad JUDr. Veroniky Kučavikovej zablokoval žalobkyni na účte sumu 2 884,50 Eur a zároveň jej zablokoval všetok nehnuteľný majetok. Dňa 10.03.2011 vymáhanú sumu zaplatila. Dňa 01.04.2011 jej Správa katastra Lučenec oznámila vykonanie záznamu o odblokovaní jej nehnuteľností, na základe zrušenia upovedomenia o začatí exekúcie. V apríli 2011 riešením celej veci poverila advokáta Mgr. Ľubomíra Kaduru so sídlom v Žiline, ktorý, tak ako neskôr zistila, nesprávne označil príslušný orgán konajúci v mene štátu. Mgr. Ľubomír Kadura ako príslušný orgán, ktorý koná v mene štátu, označil Ministerstvo spravodlivosti SR. Ministerstvo spravodlivosti SR zaujalo ten názor, že nárok žalobkyne na náhradu škody spôsobenej nesprávnym úradným postupom Sociálnej poisťovne nie je daný. Následne Mgr. Ľubomír Kadura ako jej v tom čase právny zástupca podal žalobu proti Slovenskej republike, za ktorú koná Ministerstvo spravodlivosti Slovenskej republiky. Spor bol vedený na Okresnom súde Bratislava I. Žalobkyňa zobrala žalobu späť a Okresný súd Bratislava I konanie zastavil. Dňa 26.11.2013 požiadala žalobkyňa Sociálnu poisťovňu, pobočka Lučenec a zároveň Sociálnu poisťovňu, ústredie Bratislava o výmaz zo zoznamu dlžníkov. Na základe uvedenej žiadosti bola dňa 02.12.2013 vymazaná zo zoznamu dlžníkov pokiaľ ide o pohľadávky Sociálnej poisťovne, pobočka Lučenec; žiadosť o výmaz záväzkov voči Sociálnej poisťovni, pobočka Žilina, „ktoré jej vznikli ako konzekvencia na spreneverené poistné JUDr. Jurajom Frantom“ jej bola zamietnutá a ďalej bola vedená v zozname dlžníkov Sociálnej poisťovne pokiaľ ide o pohľadávky Sociálnej poisťovne, pobočka Žilina.

1.2 Okresný súd v odôvodnení odvolaním napadnutého rozsudku uviedol, že predmetom žaloby je (okrem iného) aj náhrada škody, ktorá mala vzniknúť žalobkyni v súvislosti so zamietnutím nároku na „nemocenské“ a na „materské“. Konštatoval, že za obdobie od 29. októbra 2009 do 3. januára 2010 si žalobkyňa z poistného vzťahu povinne nemocensky poistenej samostatne zárobkovo činné osoby v súvislosti s dočasnou pracovnou neschopnosťou uplatnila nárok na nemocenské a v súvislosti s tehotenstvom a narodením dieťaťa si uplatnila od 4. januára 2010 nárok na materské. Nárok na nemocenské Sociálna poisťovňa, pobočka Lučenec žalobkyni nepriznala rozhodnutím č. 200-07553-CA01/2009 zo dňa 20.11.2009. Uvedené rozhodnutie Sociálnej poisťovne, pobočka Lučenec zo dňa 20.11.2009 nadobudlo právoplatnosť dňa 31.12.2009; odvolanie žalobkyne voči uvedenému rozhodnutiu Sociálnej poisťovne, pobočka Lučenec bolo podané oneskorene. Žiadosti žalobkyne o priznanie nároku na materské Sociálna poisťovňa, pobočka Lučenec nevyhovela rozhodnutím č. 200-01544-CA01/2010 zo dňa 22. februára 2010 z dôvodu, že za prvé obdobie vzniku nemocenského poistenia žalobkyne ako povinne nemocensky poistenej samostatne zárobkovo činné osoby do konca kalendárneho mesiaca predchádzajúceho kalendárnemu mesiacu, v ktorom vznikol žalobkyni dôvod na

poskytnutie nemocenskej dávky, to jest do 31. decembra 2009, nemala žalobkyňa uhradené poistené za október 2004 až september 2005 a suma dlžného poisteného bola vyššia ako 5 Eur. Žalobkyňa ako samostatne zárobkovo činná osoba bola povinne nemocensky a povinne dôchodkovo poistená od 01. júla 2003 do 30. júna 2007 a od 1. júla 2008 do 23. novembra 2010. Pre vznik nároku na nemocenské, by musela žalobkyňa zaplatiť poistné za obdobie od 01. júla 2003 do 30. júna 2007, ako aj od 1. júla 2008 do 31. decembra 2009. Suma dlžného poistného na nemocenskom poistení za mesiace október 2004 až september 2005 bola predmetom exekučného konania vedeného súdnym exekútorom JUDr. Jurajom Frantom. Sociálna poisťovňa, ústredie odvolaním žalobkyne napadnuté rozhodnutie pobočky Lučenec č. 200-01544-CA01/2010 zo dňa 22.02.2010 po prešetrení a posúdení skutočného stavu veci rozhodnutím č. 10819-2/2010-BA zo dňa 23.07.2010 potvrdila.

1.3 Okresný súd v odôvodnení odvolaním napadnutého rozsudku ďalej uviedol, že v poradí prvým rozsudkom vydaným v tejto veci žalobu zamietol. Na základe odvolania žalobkyne odvolací súd uznesením zo dňa 29.11.2019 rozsudok prvoinštančného súdu zrušil a vec mu vrátil na ďalšie konanie. Prvoinštančnému súdu uložil, aby vyriešil otázku súvisiacu so správnym označením žalovanej tak, aby to zodpovedalo zneniu ustanovenia § 4 zákona č. 514/2003 Z. z. v zmysle toho, že príslušný orgán koná v mene štátu a následne vec meritórne posúdil a rozhodol. Žalobkyňa doručila okresnému súdu dňa 27.01.2020 podanie, ktorým zosúladiť označenie žalovanej so zákonom.

1.4 V nadväznosti na uvedené okresný súd v odôvodnení odvolaním napadnutého rozsudku uviedol, že nárok žalobkyne po čiastočnom späťvzati žaloby predstavuje sumu 6 731,56 Eur a pozostáva podľa žalobkyne zo: a) spreneverených platieb na poistnom súdnym exekútorom JUDr. Jurajom Frantom za obdobie 10/2004 - 09/2005 vo výške 1.041,79 Eur, preplatku na exekúcii vo výške 31,06 Eur, penále z nezaplatených čiastky z titulu sprenevery vo výške 116,70 Eur, spolu vo výške 1.189,55 Eur, b) z nepriznaného nároku na nemocenské za obdobie 29.10.2009 až 03.01.2010 vo výške 356,37 Eur, c) odvodov zaplatených počas trvania práceneschopnosti žalobkyne, za obdobie ktorej nebola žalobkyňou priznaná nemocenská dávka od 29.10.2009 až do 03.01.2010 vo výške 197,45 Eur, d) zamietnutej dávky z komerčného poistenia poisťovňou Deutscher Ring AG počas práceneschopnosti žalobkyne, ktorá bola naviazaná na priznanie nemocenskej dávky Sociálnou poisťovňou za obdobie od 29.10.2009 až do 03.01.2010 vo výške 34 Eur na deň, t. j. za obdobie 67 dní vo výške 2.278 Eur, e) zamietnutého nároku na dávku materského za obdobie od 04.01.2010 do 19.09.2010 v sume 5,779 na deň, v celkovej výške 1.496,76 Eur, f) odvodov zaplatených počas materskej a rodičovskej dovolenky do Sociálnej poisťovne vo výške 831,57 Eur, g) odvodov zaplatených počas materskej a rodičovskej dovolenky do zdravotnej poisťovne vo výške 381,84 Eur. Nárok žalobkyne tak „dokopy“ predstavuje sumu 6731,56 Eur a zodpovedá nároku uplatnenému žalobkyňou v rámci predbežného prejednaného nároku. Okresný súd v odôvodnení odvolaním napadnutého rozsudku konštatoval, že žalovaná súhlasila s čiastočným späťvzatím žaloby, pričom uviedla, že v žiadnom konaní vedenom vo vzťahu ku žalobkyňi nevydala nezákonné rozhodnutie, ktoré by splňalo podmienky § 6 zákona č. 514/2003 Z. z. a jej konanie nie je nesprávnym úradným postupom, ktorého vznik je podľa žalovanej v zmysle judikatúry možný iba vtedy, ak nesprávny úradný postup nevedol k vydaniu rozhodnutia, pretože vtedy, je možné náhradu škody požadovať iba z dôvodu nezákonnosti rozhodnutia, vo výroku ktorého sa nesprávny úradný postup prejavil. Nesprávneho úradného postupu sa dopustil iba súdny exekútor, ktorý včas nepreviedol vymožené finančné prostriedky na účet žalovanej. Žalovaná napriek vedomosti o konaní súdneho exekútora bola povinná postupovať podľa zákona č. 461/2003 Z. z. o sociálnom poistení. Dôvodom nepriznania nároku na nemocenské a materské dávky žalobkyňi nebola len dlžná pohľadávka Sociálnej poisťovne na poistnom, ktorú súdny exekútor JUDr. Juraj Franta nepreviedol na účet Sociálnej poisťovne, ale dôvodom nepriznania nároku na nemocenské a materské dávky boli aj ďalšie pohľadávky Sociálnej poisťovne voči žalobkyňi na poistnom, ktoré žalovaná evidovala voči žalobkyňi v čase, keď si žalobkyňa uplatnila nárok na nemocenské a materské, ktoré jej nebolo možné priznať, pretože neboli splnené podmienky stanovené v Zákone o sociálnom poistení (zákon č. 461/2003 Z. z.). V čase rozhodovania o pohľadávke žalovanej voči žalobkyňi a v čase jej vymáhania prostredníctvom súdneho exekútora, postupovala žalovaná v súlade so Zákonom o sociálnom poistení - na iný postup v tom čase nebol vytvorený legislatívny priestor, v dôsledku čoho žalovaná nemohla považovať pohľadávku voči žalobkyňi za vymoženú - zaplatenú v celej výške, aj keď to nebolo vinou žalobkyne. Žalobkyňa sa o skutočnosti svedčiacej o tom, že jej nárok na nemocenské bol zamietnutý dozvedela z listu žalovanej označenom ako „Reklamácia platieb poisteného - odpoveď“ zo dňa 24. februára 2010, ktorý žalobkyňa pripojila aj ako dôkaz k žalobe. Žalovaná v tomto liste vysvetľuje žalobkyňi dôvod zamietnutia nároku na nemocenské, ktorým dôvodom bola okrem dlžného poistného za obdobie od 29.10.2009 do 03.01.2010

aj skutočnosť, že súdny exekútor, prostredníctvom ktorého bola vykonávaná exekúcia na vymożenie pohľadávky žalobkyne na poistnom za obdobie júl 2003 až september 2005 nepreviedol celú vymoženú dlžnú sumu na účet Sociálnej poisťovne. Skutočnosť, z akého dôvodu nebolo žalobkyňi priznané materské sa žalobkyňa dozvedela z rozhodnutia Sociálnej poisťovne, ústredie zo dňa 23. júla 2010, ktorým bolo zamietnuté odvolanie žalobkyne proti rozhodnutiu Sociálnej poisťovne, pobočka Lučenec zo dňa 22. februára 2010, o zamietnutí nároku na materské, v ktorom žalovaná podrobne uviedla dôvody zamietnutia tohto nároku, ktorým dôvodom bol aj nedoplatok na poistnom, ktorý nepreviedol súdny exekútor JUDr. Juraj Franta na účet Sociálnej poisťovne. Právo na náhradu škody z dôvodu nesprávneho úradného postupu žalovanej si preto žalobkyňa mohla po prvýkrát uplatniť dňa 1. marca 2010, kedy jej bola doručená odpoveď Sociálnej poisťovne na „Reklamácia platieb poisteného“ zo dňa 24. februára 2010. V uvedenej súvislosti okresný súd v odôvodnení odvolaním napadnutého rozsudku uviedol, že podľa ust. § 19 ods. 1 zákona č. 514/2003 Z. z. o zodpovednosti za škodu spôsobenú pri výkone verejnej moci a o zmene a doplnení niektorých zákonov, sa právo na náhradu škody premlčí za tri roky odo dňa, keď sa poškodený dozvedel o škode, preto mala žalovaná zato, že žalobkyňa sa domáha svojho práva po uplynutí trojročnej premlčacej doby a vzniesla námietku premlčania práva žalobkyne na náhradu škody.

1.5 Okresný súd v odôvodnení odvolaním napadnutého rozsudku poukázal na ust. § 3 ods. 1 písm. d) a ods. 2, na ust. § 4 ods. 1 písm. a) a písm. i), na ust. § 4 ods. 3, na ust. § 5 ods. 1, § 6 ods. 1, 2, § 16 ods. 4, § 9 ods. 1, 2 a 4, § 17 ods. 1 a § 19 ods. 1 a 3 zákona č. 514/2003 Z. z., ďalej na ust. § 100 ods. 1, na ust. § 122 ods. 2 zákona č. 40/1964 Zb., Občianskeho zákonníka, na ust. § 2 ods. 1, § 5 ods. 2, § 12 ods. 4 a § 46 ods. 3 zákona č. 233/1995 Z. z. o súdnych exekútoroch a exekučnej činnosti, Exekučného poriadku v znení účinnom do 31. 10. 2003 a na ust. § 46 ods. 3 Exekučného poriadku v znení účinnom od 01.11.2003, ďalej na ust. § 133 ods. 2, § 135 ods. 1 a § 166 ods. 2 zákona č. 160/2015 Z. z., Civilného sporového poriadku a uviedol, že podľa § 143 ods. 4 zákona č. 461/2003 Z. z. o sociálnom poistení (ďalej len „Zákon o sociálnom poistení“), ak platba poistného sa na účet Sociálnej poisťovne poukázala v nesprávnej sume, Sociálna poisťovňa poukázanú sumu rozdelí pomerne podľa jednotlivých sadzieb. Ďalej poukázal na ust. § 214 ods. 1 Zákona o sociálnom poistení, podľa znenia ktorého proti rozhodnutiu organizačnej zložky Sociálnej poisťovne má účastník konania právo podať odvolanie, ak tento zákon neustanovuje inak alebo ak sa účastník konania nevzdal odvolania písomne alebo ústne do zápisnice. Uviedol, že vyššie citované zákonné ustanovenia aplikoval v tomto spore na zistený skutkový stav v súlade s uplatneným nárokom žalobkyne. Ďalej uviedol, že skúmal aktívnu a pasívnu legitímáciu strán v spore, ktorou sa rozumie hmotnoprávny vzťah strany k prejednávanej veci. Konštatoval, že žalobkyňa je aktívne legítimovaná na podanie žaloby o náhradu škody podľa zákona č. 514/2003 Z. z.. Pasívne legítimovanou stranou by mohla byť len Slovenská republika, za ktorú koná príslušný orgán, tak ako je to uvedené v § 4 ods. 1 zákona č. 514/2003 Z. z. Ďalej poukázal na ust. § 16 ods. 4 zákona č. 514/2003 Z. z. o zodpovednosti za škodu spôsobenú pri výkone verejnej moci a o zmene a doplnení niektorých zákonov a uviedol, že poškodený si môže uplatniť nárok na náhradu škody na súde, ak príslušný orgán jeho nárok neuspokojil. Poškodený môže na súde požadovať úhradu len v rozsahu nároku, ktorý bol predbežne prerokovaný a z titulu, ktorý bol predbežne prerokovaný. Žalobkyňa doručila žalovanému dňa 17.02.2016 žiadosť o predbežné prerokovanie nároku na náhradu škody podľa ustanovenia § 15 zákona č. 514/2003 Z. z., v ktorej určila z akých titulov jej škoda vznikla. Nároky uplatnené žalobkyňou v žiadosti o predbežnom prerokovaní nároku zodpovedali nárokom, ktoré si žalobkyňa uplatňovala po čiastočnom späťvzatí žaloby. Nárok žalobkyne po čiastočnom späťvzatí žaloby predstavoval celkom sumu 6 731,56 Eur. V nadväznosti na uvedené okresný súd v odôvodnení odvolaním napadnutého rozsudku uviedol, že zo zákona č. 514/2003 Z. z. nepochybne vyplýva, že za škodu podľa tohto zákona zodpovedá štát, to jest Slovenská republika. Zákon č. 514/2003 Z. z. v § 3 určuje rozsah zodpovednosti štátu za škodu spôsobenú orgánmi verejnej moci pri výkone verejnej moci tak nezákonným rozhodnutím ako aj nesprávnym úradným postupom. Žalobkyňa, tak ako špecifikovala z čoho pozostáva jej nárok po čiastočnom späťvzatí žaloby v podaní zo dňa 28. 02. 2010, si po čiastočnom späťvzatí žaloby uplatňovala nárok na náhradu škody za spreneverenú platbu poistného súdnym exekútorom JUDr. Jurajom Frantom za obdobie od 10/2004 do 09/2005 vo výške 1.041,79 Eur a preplatok na exekúcii v sume 31,06 Eur, ktoré sumy mal spreneveriť súdny exekútor JUDr. Juraj Franta v rámci výkonu exekútorskej činnosti. V uvedenej súvislosti okresný súd v odôvodnení odvolaním napadnutého rozsudku uviedol, že vykonávanie exekučnej činnosti je v zmysle § 5 ods. 2 Exekučného poriadku výkonom verejnej moci, ktorú v súlade s § 2 ods. 1 Exekučného poriadku vykonáva súdny exekútor ako štátom určená a splnomocnená osoba na vykonávanie núteného výkonu rozhodnutí; v prípade tohto sporu iných rozhodnutí než rozhodnutí súdu - rozhodnutí Sociálnej

poisťovne č. 700-2240045005 a č. 700-2210084805-GC04/05. Súdny exekútor v súlade s § 5 ods. 2 Exekučného poriadku ako osoba vykonávajúca exekučnú činnosť bol poverený súdom na vykonanie exekúcie tak, ako to vyplýva z upovedomenia o začatí exekúcie zo dňa 10.04.2006, a teda jeho prípadný nesprávny úradný postup spadá v súlade s § 4 ods. 1 písm. a) zákona č. 514/2003 Z. z. do kompetencie Ministerstva spravodlivosti SR ako orgánu verejnej moci konajúceho v mene štátu. V uvedenej súvislosti poukázal okresný súd v odôvodnení odvolaním napadnutého rozsudku na rozhodnutie NS SR sp. zn. 6Cdo/149/2011, podľa ktorého „pokiaľ viaceré nároky spadajú do pôsobnosti rôznych štátnych orgánov verejnej moci, môžu za štát vystupovať v konaní viaceré orgány verejnej moci“. S poukazom na uvedené, okresný súd v zmysle ust. § 166 ods. 2 CSP vylúčil vec v časti nároku na náhradu škody vo výške 1 072,85 Eur na samostatné konanie. Pokiaľ ide o ďalšie žalobkyňou uplatnené nároky na náhradu škody, ktoré zostali predmetom sporu po čiastočnom späťvzátí žaloby, okresný súd v odôvodnení odvolaním napadnutého rozsudku uviedol, že v zmysle § 4 ods. 1 písm. i) Zákona o zodpovednosti za škodu spôsobenú pri výkone verejnej moci vychádzal z toho, že v tejto časti žalobou uplatneného nároku na náhradu škody koná v mene štátu Sociálna poisťovňa, ktorá je podľa § 120 ods. 2 Zákona o sociálnom poistení verejnoprávnou inštitúciou zriadenou na výkon sociálneho poistenia.

1.6 V nadväznosti na uvedené okresný súd v odôvodnení odvolaním napadnutého rozsudku uviedol, že žalobkyňa si uplatnila nárok na náhradu škody v súvislosti s poistným vyrúbeným Sociálnou poisťovňou, pobočka Lučenec vo výške 116,70 Eur. Povinnosť zaplatiť sumu 116,70 Eur bola žalobkyni uložená rozhodnutím Sociálnej poisťovne, pobočka Lučenec zo dňa 21.09.2009 z dôvodu, že žalobkyňa nemala zaplatené poistné v správnej výške za mesiace január 2009 až jún 2009. Podľa odôvodnenia odvolaním napadnutého rozsudku (odsek 79. odôvodnenia) okresný súd pri rozhodovaní o uvedenom nároku na náhradu škody vychádzal z toho, že v prípade tohto nároku na náhradu škody, mala vzniknúť žalobkyni škoda v súvislosti s rozhodnutím Sociálnej poisťovne, pobočka Lučenec č. 700-2210602909-GC04/09 zo dňa 21.09.2009, ktorým bolo žalobkyni predpísané poistné v celkovej výške 116,70 Eur. Proti uvedenému rozhodnutiu bolo možné podať odvolanie; z tvrdených skutočností ani z priložených dôkazov podľa okresného súdu nevyplýva, že by žalobkyňa odvolanie podala. Pokiaľ ide o tento nárok na náhradu škody je podľa okresného súdu zrejmé, že sa nejedná o nárok na náhradu škody spôsobenej v dôsledku nesprávneho úradného postupu, pretože žalobkyňou tvrdená škoda vo výške 116,70 Eur mohla podľa okresného súdu vzniknúť len v príčinnej súvislosti s tzv. nezákonným rozhodnutím. Okresný súd podriadil teda skutkový stav vo vzťahu k tomuto nároku na náhradu škody pod § 5 Zákona o zodpovednosti za škodu pri výkone verejnej moci, pričom konštatoval, že toto právo na náhradu škody si mohla žalobkyňa v súlade s § 6 ods. 1 Zákona o zodpovednosti za škodu spôsobenú pri výkone verejnej moci uplatniť len vtedy, ak by podala proti uvedenému rozhodnutiu Sociálnej poisťovne opravný prostriedok (§ 6 ods. 2 Zákona o zodpovednosti za škodu spôsobenú pri výkone verejnej moci) a vyčerpala by všetky riadne opravné prostriedky, tak ako to vyplýva z § 214 ods. 1 Zákona o sociálnom poistení, čo sa nestalo, preto okresný súd žalobu v tejto časti zamietol.

1.7 Pokiaľ ide o nárok na náhradu škody, ktorá mala žalobkyni vzniknúť v súvislosti s nepriznaním nároku na nemocenské dávky za obdobie od 29.10.2009 do 03.01.2010 vo výške 356,37 Eur a nárok na náhradu škody v súvislosti s nepriznaním dávok „materského“ za obdobie od 04.01.2010 do 19.09.2010 vo výške 1 496,76 Eur, okresný súd v odôvodnení odvolaním napadnutého rozsudku uviedol, že tieto nároky na náhradu škody právne subsumoval pod § 5 ods. 1 Zákona o zodpovednosti za škodu spôsobenú pri výkone verejnej moci, ako nároky na náhradu škody v súvislosti s nesprávnymi úradnými rozhodnutiami. Konštatoval, že nárok na nemocenské dávky počas PN bol žalobkyni zamietnutý rozhodnutím Sociálnej poisťovne, pobočka Lučenec č. 200-07553-CA01/2009 zo dňa 20.11.2009 (č. I. 14 spisu) z dôvodu, že žalobkyňa nemala zaplatené poistné v správnej výške za mesiace júl 2004, august 2004 až september 2005, január 2009 a september 2009. Žalobkyňa podala proti uvedenému rozhodnutiu Sociálnej poisťovne oneskorene, t. j. po lehote odvolanie (č. I. 19). Aj proti rozhodnutiu č. 200-01544-CA01/2010 zo dňa 22. 02. 2010, ktorým Sociálna poisťovňa, pobočka Lučenec nepriznala žalobkyni nárok na materské v období od 04. 01: 2010 do zániku nároku na materské, podala žalobkyňa odvolanie zo dňa 01.03.2010, ktoré však bolo rozhodnutím ústredia Sociálnej poisťovne č. 10819-2/210-BA zo dňa 23.07.2010 zamietnuté. Uvedené rozhodnutia Sociálnej poisťovne viedli podľa okresného súdu vzhľadom na postoj Sociálnej poisťovne ku skutočnosti, že napriek tomu, že žalobkyňa uhradila Sociálnou poisťovňou vymáhaný dlh súdnemu exekútorovi JUDr. Jurajovi Frantovi a Sociálna poisťovňa mala vedomosť, že nedisponuje finančnými prostriedkami vymoženými súdnym exekútorom JUDr. Jurajom Frantom, tieto si od súdneho exekútora JUDr. Juraja Frantu nenárokovala, čo spôsobilo podľa okresného súdu nezákonnosť oboch rozhodnutí Sociálnej poisťovne. Vzhľadom na uplatnenie námietky

premlčania zo strany žalovanej, sa však okresný súd musel vysporiadať s tým, či uvedený nárok nie je premlčaný, a teda či ho možno žalobkyni priznať. Poukázal na ust. § 19 ods. 1 Zákona o zodpovednosti za škodu spôsobenú pri výkone verejnej moci, v zmysle ktorého sa nárok na náhradu škody premlčí za tri roky odo dňa, keď sa poškodený dozvedel o škode, pričom uviedol, že vo veci odvolania žalobkyne proti rozhodnutiu o nepriznaní nároku na materské rozhodla Sociálna poisťovňa, ústredie dňa 23.07.2010, okresný súd ustálil, že dňom oboznámenia sa s uvedenou skutočnosťou sa žalobkyňa preukázateľne dozvedela o škode, t. j. premlčacia doba začala plynúť dňa 23.07.2010 a v súlade s § 122 ods. 2 Občianskeho zákonníka uplynula dňa 23.07.2013, a teda žalobkyňa si uplatnila uvedený nárok na náhradu škody po uplynutí premlčacej doby, preto jej ho okresný súd nepriznal.

1.8 Pokiaľ ide o nárok na náhradu škody, ktorá mala vzniknúť žalobkyni v súvislosti so zaplatenými odvodmi počas trvania PN, za obdobie, kedy jej neboli priznané Sociálnou poisťovňou, pobočka Lučenec nemocenské dávky, t. j. za obdobie od 29.10.2009 do 03.01.2010 vo výške 197,45 Eur a dávka z komerčnej poisťovne Deutscher Ring AG počas PN vo výške 2.278 Eur za obdobie od 29.10.2009 do 03.01.2010, okresný súd v odôvodnení odvolaním napadnutého rozsudku uviedol, že z vykonaného dokazovania mal za to, že žalobkyni by nevznikla povinnosť platiť odvody, pokiaľ by jej bol za uvedené obdobie priznaný nárok na nemocenské dávky; zároveň by dostala aj dávku z komerčnej poisťovne. Konštatoval, že tak ako vyplynulo z vykonaného dokazovania, rozhodnutím Sociálnej poisťovne, pobočka Lučenec zo dňa 20.11.2009 bol žalobkyni zamietnutý nárok na nemocenské dávky počas dočasnej pracovnej neschopnosti z dôvodu, že žalobkyňa nemala zaplatené poistné v správnej výške za mesiace júl 2004, august 2004 až september 2005, január 2009 a september 2009. V uvedenej súvislosti okresný súd v odôvodnení odvolaním napadnutého rozsudku uviedol, že dôvody uvedeného rozhodnutia Sociálnej poisťovne, pobočka Lučenec, ktorým Sociálna poisťovňa, pobočka Lučenec nepriznala žalobkyni nemocenské dávky boli nesprávne, pretože žalobkyňa si uhradila dlh voči Sociálnej poisťovni plnením súdnemu exekútorovi JUDr. Jurajovi Frantovi v splátkach do 19.12.2008, pričom podľa okresného súdu neobstojí argumentácia žalovanej, že až novelou Exekučného poriadku, účinnou od 01.01.2013 sa považovalo plnenie súdnemu exekútorovi za plnenie oprávnenému. V uvedenej súvislosti okresný súd v odôvodnení odvolaním napadnutého rozsudku uviedol, že má zato, že žalobkyňa splnenie svojho dlhu Sociálnej poisťovni avizovala a pokiaľ súdny exekútor JUDr. Juraj Franta neodviedol celú vymoženú čiastku oprávnenému (Sociálnej poisťovni) postupoval v rozpore so zákonom. Uvedený postup Sociálnej poisťovne napíňa podľa okresného súdu pojem nesprávny úradný postup v zmysle ust. § 9 ods. 1 Zákona o zodpovednosti za škodu spôsobenú pri výkone verejnej moci, ktorý nesprávny úradný postup konkrétne spočíva v nečinnosti Sociálnej poisťovne pri včasnom zisťovaní stavu týkajúceho sa úhrady dlhu žalobkyne. Tento nesprávny úradný postup spôsobil podľa okresného súdu v priamej príčinnej súvislosti škodu na majetku žalobkyne, ktorá musela uhradiť Sociálnej poisťovni odvody, hoci by ich za normálneho behu vecí uhrádzať nemusela (t. j. keby jej bola Sociálna poisťovňa priznala nemocenské dávky za obdobie PN). Rovnako to platí podľa okresného súdu pre uplatnenú náhradu škody v súvislosti s nevyplatenou dávkou z komerčného poistenia v celkovej výške 2.278 Eur (33,201 Eur x 64 dní), ktorá bola viazaná na priznanie nemocenských dávok Sociálnou poisťovňou. Vzhľadom na uplatnenie námietky premlčania zo strany žalovanej sa však okresný súd musel vysporiadať s tým, či uvedený nárok na náhradu škody nie je premlčaný a či ho môže žalobkyni priznať. Na základe zistených skutočností okresný súd uviedol, že žalobkyňa sa dňa 04.01.2010 (tak ako to vyplýva z tvrdení žalobkyne v žalobe, č. I. 3 spisu) dozvedela, že nemá zaplatené poistné, ktoré bolo predmetom exekúcie a dňa 07.01.2010 uhradila dlžné poistné za obdobie PN. Dňa 22.01.2010 podala žalobkyňa reklamáciu platieb. Z odpovede Sociálnej poisťovne (na č. I. 24 spisu) zo dňa 24.02.2010 sa žalobkyňa dozvedela, že platby, ktoré poukázala súdnemu exekútorovi JUDr. Jurajovi Frantovi vo výške 1 722,27 Eur boli JUDr. Jurajom Frantom postúpené Sociálnej poisťovni len vo výške 680,48 Eur a že Sociálna poisťovňa voči nej naďalej eviduje nedoplatok. Dňom oboznámenia sa so s uvedenou skutočnosťou (dňa 24.02.2010) sa žalobkyňa dozvedela o uvedenej škode. Uvedeným dňom začala plynúť podľa okresného súdu premlčacia doba, ktorá v súlade s § 122 ods. 2 Občianskeho zákonníka uplynula dňa 24.02.2013, a teda žalobkyňa si uplatnila uvedený nárok na náhradu škody po uplynutí premlčacej doby, preto okresný súd žalobkyni tento nárok nepriznal.

1.9 Pokiaľ ide o nárok žalobkyne na náhradu škody v súvislosti so zaplatenými odvodmi do Sociálnej poisťovne vo výške 831,57 Eur za obdobie od 01.01.2010 do 19.09.2010 a o nárok na náhradu škody v súvislosti so zaplatenými odvodmi počas materskej dovolenky vo výške 381,84 Eur za obdobie od 04.01.2010 do 19.09.2010, okresný súd v odôvodnení odvolaním napadnutého rozsudku uviedol, že z vykonaného dokazovania zistil (viď najmä rozhodnutie Sociálnej poisťovne, ústredie č. 10819-2/210-

BA zo dňa 23.07.2010, č. I. 142 a nasl. spisu, prílohou ktorého je Oznámenie o stave exekúcie), že žalobkyňa uhradila dlh voči Sociálnej poisťovni plnením súdnemu exekútorovi JUDr. Jurajovi Frantovi v splátkach do 19.12.2008, preto bol postup Sociálnej poisťovne, podľa okresného súdu nesprávny v tom, že Sociálna poisťovňa požadovala od žalobkyne plnenie týchto odvodov, hoci za bežného chodu vecí by žalobkyňa čerpala materskú dovolenku a Sociálna poisťovňa by nemala nárok na tieto odvody. Neobstojí preto podľa okresného súdu argumentácia žalovanej, že až novelou Exekučného poriadku účinnou od 01.01.2013 sa považovalo plnenie súdnemu exekútorovi za plnenie oprávnenému. Žalobkyňa splnenie svojho dlhu Sociálnej poisťovni avizovala a pokiaľ súdny exekútor neodviedol celú vymoženú sumu oprávnenému postupoval v rozpore so zákonom. V uvedenej súvislosti okresný súd v odôvodnení odvolaním napadnutého rozsudku uviedol, že má zato, že žalobkyňa splnenie dlhu Sociálnej poisťovni avizovala a pokiaľ súdny exekútor JUDr. Juraj Franta neodviedol celú vymoženú čiastku oprávnenému, postupoval v rozpore so zákonom. Uvedený postup Sociálnej poisťovne tak podľa okresného súdu napĺňa v zmysle § 9 ods. 1 Zákona o zodpovednosti za škodu spôsobenú pri výkone verejnej moci pojem nesprávneho úradného postupu, ktorý konkrétne spočíva v nečinnosti Sociálnej poisťovne pri včasnom zisťovaní stavu týkajúceho sa úhrady dlhu žalobkyne. Tento nesprávny úradný postup Sociálnej poisťovne podľa okresného súdu spôsobil v priamej príčinnej súvislosti škodu na majetku žalobkyne, ktorá musela uhradiť odvody, hoci by ich za normálneho chodu vecí uhrádzať nemusela. Vzhľadom na uplatnenie námietky premlčania zo strany žalovanej sa okresný súd musel vysporiadať s tým, či uvedený nárok na náhradu škody nie je premlčaný a či ho možno žalobkyni priznať. Poukázal pritom na ust. § 19 ods. 1 Zákona o zodpovednosti za škodu vzniknutú pri výkone verejnej moci a rovnako ako v predchádzajúcom prípade uviedol, že žalobkyňa sa dňa 04.01.2010 (tak ako to vyplýva z tvrdení žalobkyne v žalobe, č. I. 3 spisu) dozvedela, že nemá zaplatené poistné, ktoré bolo predmetom exekúcie a dňa 07.01.2010 uhradila dlžné poistné za obdobie PN. Dňa 22.01.2010 podala žalobkyňa reklamáciu platieb. Z odpovede Sociálnej poisťovne (na č. I. 24 spisu) zo dňa 24.02.2010 sa žalobkyňa dozvedela, že platby, ktoré poukázala súdnemu exekútorovi JUDr. Jurajovi Frantovi vo výške 1 722,27 Eur boli JUDr. Jurajom Frantom postúpené Sociálnej poisťovni len vo výške 680,48 Eur a že Sociálna poisťovňa voči nej naďalej eviduje nedoplatok. Dňom oboznámenia sa s uvedenou skutočnosťou (dňa 24.02.2010) sa žalobkyňa dozvedela, že jej vznikla škoda, avšak vzhľadom na charakter platenia odvodov, ktoré prebiehalo od 04. 01. 2010 do 19. 09. 2010, mohla podľa okresného súdu začať plynúť premlčacia doba až pri poslednej platbe odvodov, t. j. dňa 19. 09. 2010 a v súlade s ust. § 122 ods. 2 Občianskeho zákonníka uplynula dňa 19. 09. 2013, a teda žalobkyňa si uplatnila uvedený nárok na náhradu škody po uplynutí premlčacej doby, preto okresný súd žalobkyni tento nárok na náhradu škody nepriznal.

2. Proti predmetnému rozsudku súdu prvej inštancie podala žalobkyňa odvolanie, kde uviedla, že po čiastočnom späťvzátí žaloby (podaním zo dňa 28.02.2010) si uplatnila nárok na náhradu škody, ktorá jej vznikla z nasledovných dôvodov:

- a) spreneverené platby na poistné JUDr. Frantom za obdobie 10/2004 - 9/2005 vo výške 1 041, 79 Eur, preplátok na exekúciu vo výške 31.06 Eur, „penále z nezaplatenej čiastky z titulu sprenevery“ vo výške 116,70 Eur, spolu vo výške 1 189,55 Eur,
- b) nepriznaný nárok na nemocenské za obdobie od 29.10.2009 až do 03.01.2010 vo výške 356,37 Eur,
- c) odvody zaplatené počas trvania práceneschopnosti, za obdobie ktorej nebola žalobkyni priznaná nemocenská dávka (29.10.2009 až 03.01.2010) vo výške 197,45 Eur,
- d) zamietnutá dávka z komerčného poistenia poisťovňou Deutscher Ring AG počas práceneschopnosti, ktorá bola naviazaná na priznanie nemocenskej dávky Sociálnou poisťovňou (29.10.2009 až 03.01.2010) vo výške 34 Eur/67 dní, t. j. 2 278 Eur,
- e) zamietnutý nárok na dávku materského (obdobie od 04.01.2010 do 19.09.2010) v sume 5.779 Eur/1 deň, spolu 1.496,76 Eur,
- f) odvody zaplatené počas materskej dovolenky do Sociálnej poisťovne vo výške 831,57 Eur,
- g) odvody zaplatené počas materskej dovolenky do zdravotnej poisťovne vo výške 381,84 Eur, spolu vo výške 6.731,56 Eur, ktorý nárok na náhradu škody a právne tituly, z ktorých vyplýva, korešponduje s nárokmi uplatnenými žalobkyňou v rámci predbežného prerokovania nároku.

2.1 Žalobkyňa v odvolaní ďalej uviedla, že nárok na náhradu škody špecifikovaný pod písm. a) bol s výnimkou sumy 116,70 Eur vylúčený na samostatné konanie z dôvodu, že tento nárok na náhradu škody spadá do kompetencie Ministerstva spravodlivosti SR ako orgánu verejnej moci, konajúceho v mene štátu. Nároky na náhradu škody špecifikované pod písm. b) až g) boli súdom prvej inštancie podľa žalobkyne zamietnuté napriek tomu, že sa súd prvej inštancie stotožnil s právnym názorom

žalobkyne, že sa jednalo o nezákonné rozhodnutia, resp. o nesprávny úradný postup žalovanej. Súd prvej inštancie mal však za to, že tieto nároky žalobkyne na náhradu škody sú premlčané a prihládol tak na námietku premlčania vznesenú žalovanou, v rámci ktorej žalovaná namietala, že žalobkyňa podala žalobu po uplynutí premlčacej doby v zmysle § 19 ods. 1 zákona č. 514/2003 Z. z. v znení neskorších predpisov, podľa ktorého sa právo na náhradu škody premlčí za tri roky odo dňa, keď sa poškodený dozvedel o škode. V uvedenej súvislosti žalobkyňa v odvolaní uviedla, že sa po prvýkrát dozvedela o skutočnosti, že jej nesprávnym úradným postupom žalovanej začala vznikať škoda, v januári 2010. Vzhľadom na to, že poverený súdny exekútor JUDr. Juraj Franta neodviedol čiastku vymoženú od žalobkyne žalovanej, žalovaná stále považuje dlh žalobkyne pôvodne vymáhaný JUDr. Jurajom Frantom za neuhradený, pričom z tejto skutočnosti vyplynuli podľa žalobkyne všetky následné kroky a rozhodnutia Sociálnej poisťovne. Tento postup vedúci ku škode žalobkyne však podľa žalobkyne naďalej pokračoval a vyústil do stavu, kedy žalobkyňi neboli žalovanou v dôsledku fiktívneho stavu nedoplatkov vedených vo vzťahu k žalobkyňi priznané viaceré nároky: nárok na nemocenskú dávku počas obdobia práceneschopnosti (29.10.2009 až 03.01.2010), počas ktorého bola žalobkyňa z tohto dôvodu povinná platiť Sociálnej poisťovni odvody na sociálne a „zdravotné poistenie“, ako aj nárok na materské za obdobie od 04.01.2010 do 19.09.2010, počas ktorého takisto bola žalobkyňa povinná platiť odvody na sociálne a „zdravotné poistenie“. V uvedenej súvislosti žalobkyňa v odvolaní uviedla, že nie je možné považovať za začiatok plynutia premlčacej doby rok 2010, nakoľko v danom čase ešte naďalej trval protiprávny stav, v dôsledku ktorého sa navyšovala škoda spôsobená žalobkyňi nezákonnými rozhodnutiami a nesprávnym úradným postupom žalovanej. Dňa 24.01.2011 bolo žalobkyňi doručené ďalšie rozhodnutie Sociálnej poisťovne, pobočka Lučenec č. 700-16100432011-GC04/11 o povinnosti zaplatiť odvody za obdobie 07/2010 až 11/2010 v celkovej sume 462 Eur. Dňa 04. 02. 2011 bolo žalobkyňi doručené oznámenie žalovanej o „prevedení“ vymáhania pohľadávky voči žalobkyňi do mandátnej správy spoločnosti GENERAL FACTORING, a. s. na základe vykonateľného rozhodnutia č. 2210711909 vo výške 100,52 Eur, čo je penále za nezaplatené poistné, „ktoré bolo spreneverené súdnym exekútorom JUDr. Jurajom Frantom. Dňa 07.03.2011 bolo žalobkyňi doručené upovedomenie o začatí exekúcie Exekútorským úradom JUDr. Veroniky Kučavíkovej so sídlom v Žiline na vymoženie pohľadávky 484,50 Eur, teda poistného za obdobie materskej dovolenky od 01/2010 do 06/2010. Exekútorský úrad JUDr. Veroniky Kučavíkovej jej zablokoval na bankovom účte sumu 2.884,50 Eur a zároveň jej zablokoval všetok nehnuteľný majetok. Dňa 10. 03.2011 žalobkyňa vymáhanú sumu uhradila. Dňa 01.04.2011 jej Správa katastra Lučenec oznámila informáciu o odblokovaní jej nehnuteľností, na základe zrušenia upovedomenia o začatí exekúcie. Žalobkyňa v odvolaní ďalej uviedla, že dňa 26.11.2013 požiadala Sociálnu poisťovňu, pobočka Lučenec a zároveň Ústredie Sociálnej poisťovne Bratislava, o výmaz zo zoznamu dlžníkov. Žiadosti bolo vyhovené a 02.12.2013 bola žalobkyňa vymazaná zo zoznamu dlžníkov, čo sa týka pohľadávok Sociálnej poisťovne, pobočka Lučenec. Na základe stanoviska Ústredia Sociálnej poisťovne zo dňa 30.12.2013 jej však bol výmaz záväzkov voči Sociálnej poisťovni, pobočka Žilina, ktoré „vznikli ako konzekvencia na spreneverené poistné JUDr. Jurajom Frantom“, zamietnutý a ďalej bola vedená v zozname dlžníkov Sociálnej poisťovne. Následne dňa 10.4.2014 žalobkyňa prevzala odpoveď Sociálnej poisťovne, pobočka Žilina na jej žiadosť zo dňa 01.03.2014 o výmaz z registra dlžníkov, v ktorej bol výmaz zamietnutý a opakovane bolo uvedené, že žalobkyňa bola povinná platiť poistné na sociálne poistenie za celé obdobie materskej a tiež za obdobie práceneschopnosti pred materskou, ktoré ale žalobkyňa zaplatila napriek tomu, že mala za to, že tento nárok žalovanej nie je daný. Dňa 23.09.2014 prevzala žalobkyňa zo Sociálnej poisťovne, pobočka Žilina ďalšiu upomienku súvisiacu so spreneverenými odvodmi zaplateného poistného, a to z obdobia 10/2005 až 12/2006, a to konkrétne „na zaplatenie penále, ktoré údajne nebolo možné odpustiť“. Následne dňa 17.01.2015 žalobkyňa zaslala na ústredie Sociálnej poisťovne v Bratislave žiadosť o predbežné prerokovanie nároku na náhradu škody podľa § 15 zákona č. 514/2003 Z. z., ktorý bol zamietnutý oznámením žalovanej zo dňa 05.05.2015. Dňa 08.10.2015 podala žalobkyňa na Okresný súd Humenné žalobu o náhradu škody spôsobenej nesprávnym úradným postupom, ktorá bola Okresným súdom Humenné postúpená na Okresný súd Lučenec. V závere odvolania žalobkyňa uviedla, že má za to, že vzhľadom k tomu, že nesprávny úradný postup a s ním súvisiace nezákonné rozhodnutia, ktorými bola žalobkyňi spôsobená škoda podľa zákona č. 514/2003 Z. z. o zodpovednosti za škodu spôsobenú pri výkone verejnej moci v znení neskorších predpisov, prebiehal kontinuálne až do roku 2015, kedy ani po povolení obnovy konania nebol stav spôsobujúci škodu žalobkyňi odstránený, nie je možné, aby bol žalobou uplatnený nárok (ktorý zostal predmetom sporu po čiastočnom späťvzati žaloby) podľa § 19 ods. 1 zákona č. 514/2003 Z. z. v znení neskorších predpisov premlčaný. Navrhla, aby odvolací súd odvolaním napadnutý rozsudok Okresného súdu Lučenec, čo do výroku III. zrušil a vec vrátil v tomto rozsahu Okresnému súdu Lučenec na nové prejednanie a rozhodnutie alebo aby odvolací súd rozsudok súdu prvej inštancie v odvolaní

napadnutom výroku III. zmenil tak, že žalovaná je povinná zaplatiť žalobkyni sumu 5.541,99 Eur, v lehote 3 dní odo dňa právoplatnosti rozsudku.

3. Žalovaná vo vyjadrení k odvolaniu žalobkyne uviedla, že sa pridrižiava svojich písomných vyjadrení zo dňa 19.05.2016, 06.09.2016, 10.01.2017, 10.02.2020 a 06.03.2020, pričom žalobu považuje naďalej za nedôvodnú a odvolaním napadnutý rozsudok súdu prvej inštancie považuje vo všetkých výrokoch za vecne správny. Ďalej uviedla, že súd prvej inštancie správne posúdil námietku premlčania vznesenú žalovanou a žalobu z tohto dôvodu v rozsahu spadajúcom výrok III. odvolaním napadnutého rozsudku zamietol. V nadväznosti na uvedené žalovaná vo vyjadrení k odvolaniu žalobkyne uviedla, že žalobkyňa si nárok na náhradu škody uplatnila jednoznačne po uplynutí trojročnej premlčacej doby. Argument žalobkyne uvedený v odvolaní, že žalovaná sa nesprávneho úradného postupu dopúšťala kontinuálne do roku 2015, označila žalovaná vo vyjadrení k odvolaniu žalobkyne za účelový, nakoľko všetky konania týkajúce sa uplatnenej náhrady škody vedenej pred Sociálnou poisťovňou boli ukončené vydaním právoplatným rozhodnutím v rokoch 2010 a 2011, teda žalobkyňa sa o vzniku škody dozvedela v rokoch 2010 a v rokoch 2011 a nie až v roku 2015. Žalovaná vo všetkých konaniach vedených podľa zákona č. 461/2003 Z. z. o sociálnom poistení vydávala rozhodnutia, pričom v každom z nich priamo vychádzala zo skutočnosti, že žalobkyňa dlžné poistné nezaplatila, čo viedlo k predpisaniu dlžného poistného a penále a tiež k nepriznaniu nemocenských a materských dávok. Žiadne z rozhodnutí žalovanej nebolo po nadobudnutí právoplatnosti zrušené príslušným súdom tak, ako to vyžaduje § 6 zákona č. 514/2003 Z. z. o zodpovednosti za škodu spôsobenú pri výkone verejnej moci a o zmene a doplnení niektorých zákonov v znení neskorších predpisov. Teda žiadne z rozhodnutí žalovanej nie je možné považovať za nezákonné a tiež ani postup smerujúci k vydaniu týchto rozhodnutí nie je možné považovať za nesprávny úradný postup v intenciách § 9 zákona č. 514/2003 Z. z. Žalovaná s poukazom na to, že súd prvej inštancie správne právne posúdil ňou vznesenú námietku premlčania vo vyjadrení k odvolaniu žalobkyne navrhla, aby odvolací súd rozsudok súdu prvej inštancie ako vecne správny potvrdil.

4. Krajský súd ako súd odvolací (§ 34 CSP), prejednal odvolanie žalobkyne v rozsahu a z dôvodov daných ust. § 379 a ust. § 380 CSP, bez nariadenia pojednávania podľa ust. § 385 ods. 1 CSP (a contrario) a rozsudok okresného súdu vo výroku III., ktorým okresný súd vo zvyšku žalobu zamietol a v súvisiacom výroku IV. o trovách konania, ktorým okresný súd rozhodol tak, že žalovanej voči žalobkyni nepriznáva náhradu trov konania podľa ust. § 387 ods. 1 a 2 CSP potvrdil; vo zvyšnej časti ostal rozsudok okresného súdu nedotknutý.

5. Predmetom odvolacieho konania je preskúmanie správnosti záverov súdu prvej inštancie premietnutých do odvolaním žalobkyne napadnutého výroku III. rozsudku súdu prvej inštancie, ktorým súd prvej inštancie žalobu vo zvyšnej časti zamietol.

6. Podľa § 5 ods. 1 zákona č. 514/2003 Z. z., právo na náhradu škody spôsobenej nezákonným rozhodnutím má účastník konania, ktorému vznikla škoda v dôsledku rozhodnutia vydaného v tomto konaní.

7. Podľa ust. § 6 ods. 1 zákona č. 514/2003 Z. z., ak tento zákon neustanovuje inak, právo na náhradu škody spôsobenej nezákonným rozhodnutím možno uplatniť iba vtedy, ak právoplatné rozhodnutie, ktorým bola škoda spôsobená bolo zrušené alebo zmenené pre nezákonnosť príslušným orgánom. Súd ktorý rozhoduje o náhrade škode je viazaný rozhodnutím tohto orgánu.

8. Podľa ust. § 9 ods. 1, veta prvá a odsek 4 zákona č. 514/2003 Z. z., štát zodpovedá za škodu spôsobenú nesprávnym úradným postupom. Právo na náhradu škody spôsobenej nesprávnym úradným postupom, má ten, komu bola takýmto postupom spôsobená škoda.

9. Podľa ust. § 19 ods. 1 zákona č. 514/2003 Z. z., právo na náhradu škody sa premlčí za tri roky odo dňa, keď sa poškodený dozvedel o škode. Ak je podmienkou uplatnenia práva na náhradu škody zrušenie alebo zmena právoplatného rozhodnutia, plynie premlčacia doba odo dňa doručenia (oznámenia) rozhodnutia, ktorým bolo zmenené alebo zrušené právoplatné rozhodnutie.

10. Po prejednaní odvolania žalobkyne v rozsahu (výrok III. a súvisiaci výrok IV. o trovách konania) a z dôvodov (nesprávne posúdenie vznesenej námietky premlčania) daných odvolaním žalobkyne odvolací súd uvádza, že rozsudok súdu prvej inštancie považuje v odvolaním napadnutom rozsahu za vecne

správny. Z vyššie citovaného ustanovenia § 19 ods. 1 zákona č. 514/2003 Z. z. o zodpovednosti za škodu spôsobenú pri výkone verejnej moci vyplýva, že právo na náhradu škody, ktorá vznikla poškodenému či už v priamej príčinnej súvislosti s nezákonným rozhodnutím alebo s nesprávnym úradným postupom orgánu verejnej moci sa premlčí za tri roky odo dňa, keď sa poškodený dozvedel o škode. Žalobkyňa v odvolaní na jednej strane uviedla, že sa o škode dozvedela v januári 2010, zároveň namietala správnosť záverov súdu prvej inštancie týkajúcich sa posúdenia vznesenej námietky premlčania argumentujúc tým, že „nie je možné považovať za začiatok plynutia premlčacej doby rok 2010, nakoľko v tom čase ešte naďalej trval protiprávny stav, v dôsledku ktorého sa jej navyšovala škoda nezákonnými rozhodnutiami a nesprávnym úradným postupom žalovanej“, pričom v ďalšom texte odvolania poukázala žalobkyňa na rozhodnutie Sociálnej poisťovne, pobočka Lučenec zo dňa 24. 01. 2011 č. 700-11109043211-GC04/11, ktorým bola žalobkyni uložená povinnosť zaplatiť Sociálnej poisťovni odvody za obdobie 07/2010až 11/2010 v sume 462 Eur a na ďalšie upovedomenia a oznámenia Sociálnej poisťovne, uvedené v odvolaní a datované po vydaní uvedeného rozhodnutia Sociálnej poisťovne, ktoré rovnako ako predmetné rozhodnutie Sociálnej poisťovne, pobočka Lučenec zo dňa 24. 01. 2011 nie sú súčasťou nároku na náhradu škody, vymedzeného v podaní zo dňa 28. 02. 2020 (ktorým zobrala žalobkyňa žalobu čiastočne späť, a to pokiaľ ide o sumu 23 746,6Eur) pod písm. b) až g). V uvedenej súvislosti odvolací súd uvádza, že z hľadiska správneho posúdenia vznesenej námietky premlčania je podstatné aj to ako žalobkyňa vymedzila nárok na náhradu škody, ktorý zostal predmetom sporu po čiastočnom späťvzátí žaloby v sume 23 746,63 Eur. Z obsahu podania žalobkyne zo dňa 28. 02. 2020, ktorým zobrala žalobkyňa žalobu, pokiaľ ide o sumu 23 746,63 Eur, čiastočne späť, ako aj z prílohy k uvedenému podaniu označenej ako „Vyčíslenie výšky požadovaného odškodnenia“ (č. I. 269 spisu) totiž jednoznačne vyplýva, že jednotlivé čiastkové nároky na náhradu škody, vymedzené v predmetnom podaní žalobkyne pod písm. b) až g), spadajú do obdobia roku 2009 a 2010, čo znamená, že žalobkyňa nemôže v odvolaní úspešne argumentovať tým, že súd prvej inštancie (ktorý počiatok plynutia premlčacej doby vo vzťahu k jednotlivým čiastkovým nárokom na náhradu škody v odvolaní napadnutom rozsudku riadne odôvodnil - vid' odsek 80 až 82 odôvodnenia predmetného rozsudku) nepostupoval pri určení počiatku plynutia premlčacej doby vo vzťahu k jednotlivým čiastkovým nárokom na náhradu škody (vymedzeným v podaní zo dňa 28. 02. 2020 pod písm. b) až g)) správne, pretože v odvolaní tvrdený nesprávny úradný postup, či nezákonné rozhodnutia Sociálnej poisťovne vydané po roku 2009 a 2010, nie sú v zmysle vyššie uvedeného vymedzenia nároku na náhradu škody, vyplývajúceho z podania zo dňa 28. 02. 2020, súčasťou požadovanej náhrady škody, a teda nie sú predmetom tohto sporu, aj keď môžu mať, tak ako tvrdí v odvolaní žalobkyňa súvis s tým, že súdny exekútor JUDr. Juraj Franta neodviedol celú vymoženú sumu oprávnenému - Sociálnej poisťovni. Navyše, pokiaľ ide o jeden z čiastkových nárokov na náhradu škody, ktoré boli predmetom zamietnutia žaloby „vo zvyšnej časti“, (t. j. v časti, ktorá zostala predmetom sporu po čiastočnom zastavení konania na základe čiastočného späťvzatia žaloby a po vylúčení konania v časti o zaplatenie sumy 1 072,85 Eur na samostatné konanie), konkrétne o nárok na náhradu škody v sume 116,70 Eur, odvolací súd uvádza, že z obsahu odôvodnenia rozsudku súdu prvej inštancie nevyplýva, že by v tejto časti súd prvej inštancie žalobu zamietol z dôvodu premlčania nároku. Z obsahu odôvodnenia odvolaním napadnutého rozsudku súdu prvej inštancie je zrejmé, že súd prvej inštancie zamietol žalobu vo vzťahu k nároku na náhradu škody v sume 116,70 Eur, uplatnenému žalobkyňou v podaní zo dňa 28. 02. 2020 (v čiastočnom späťvzátí žaloby) pod bodom a) ako nárok na náhradu škody zodpovedajúci „penále z nezaplatenej čiastky z titulu sprenevery vo výške 116,70 Eur“, nie z dôvodu premlčania, ale preto, že uvedený nárok nespĺňal predpoklady vyžadované ust. § 6 ods. 1 Zákona o zodpovednosti za škodu spôsobenú pri výkone verejnej moci, pretože rozhodnutie Sociálnej poisťovne, pobočka Lučenec č. 700-2210602909-GC04 z 21. 09. 2009 (č. I. 131 spisu), ktoré nadobudlo právoplatnosť dňa 28. 10. 2009 a ktorým bola žalobkyni podľa jej tvrdenia v žalobe spôsobená škoda v sume 116, 70 Eur, nebolo zrušené alebo zmenené pre nezákonnosť príslušným orgánom, tak ako to pre úspešné priznanie nároku na náhradu škody vyžaduje ust. § 6 ods. 1 zákona č. 514/2003 Z. z., čo žalobkyňa v odvolaní právne relevantným spôsobom nespochybnila.

11. Na základe uvedených skutočností odvolací súd rozsudok súdu prvej inštancie v odvolaní napadnutom výroku III., ktorým súd prvej inštancie žalobu vo zvyšnej časti zamietol a v súvisiacom výroku o trovách konania ako vecne správny, tak ako je vyššie uvedené, podľa ust. § 378 ods. 1 a 2 CSP potvrdil.

12. O trovách odvolacieho konania rozhodol odvolací súd podľa ust. § 396 ods. 1 CSP v spojení s ust. § 255 ods. 1 CSP, tak, že v odvolacom konaní úspešnému žalovanému náhradu trov odvolacieho konania nepriznáva, pretože mu preukázateľne žiadne trovy odvolacieho konania nevznikli.

13. Toto rozhodnutie prijal senát odvolacieho súdu pomerom hlasov členov senátu 3 : 0 (§ 393 ods. 2 druhá veta CSP).

Poučenie:

Proti tomuto rozhodnutiu odvolanie nie je prípustné.

Proti rozhodnutiu odvolacieho súdu je prípustné dovolanie, ak to zákon pripúšťa (§ 419 CSP) v lehote dvoch mesiacov od doručenia rozhodnutia odvolacieho súdu oprávnenému subjektu na súde, ktorý rozhodoval v prvej inštancii. Ak bolo vydané opravné uznesenie, lehota plynie znovu od doručenia opravného uznesenia len v rozsahu vykonanej opravy (§ 427 ods. 1 CSP).

Dovolateľ musí byť v dovolacom konaní zastúpený advokátom. Dovolanie a iné podania dovolateľa musia byť spísané advokátom (§ 429 ods. 1 CSP).

V dovolaní sa popri všeobecných náležitostiach podania, t. j. ktorému súdu je určené, kto ho robí, ktorej veci sa týka, čo sa ním sleduje a podpisu uvedie, tiež proti ktorému rozhodnutiu smeruje, v akom rozsahu sa toto rozhodnutie napáda, z akých dôvodov sa rozhodnutie považuje za nesprávne (dovolacie dôvody) a čoho sa dovolateľ domáha (dovolací návrh - § 428 CSP).